

Com a Olot, enlloc

Comprenc el disgust dels olotins davant dels fets luctuosos que, en els darrers temps, han trencat l'habitual tranquil·litat de la capital de la Garrotxa on, gairebé mai, no hi ha notícies d'esdeveniments violents. Possiblement la verdor de l'entorn, aquella exuberància de la Moixina, els suaus colors de fons del decorat natural amb els perfils del Puigsacalm i Santa Magdalena, les muntanyes llunyanes, empolsimades de blanc, els racons artístics que els famosos pintors de paisatges han sabut descobrir sempre, són un sedant perfecte per viure-hi en calma, per deixar passar el temps sense neguits. Aquests trets i l'afabilitat de la gent, el bon tracte, l'ambient fins i tot senyor, ajuden a fer creïble aquell eslògan turístic Com a Olot, enlloc. Però tot i aquesta veritat, a mesura que les ciutats es fan grans, es fa difícil catalogar els habitants un a un i, encara menys, controlar-los, i allò que no havia passat en cent anys passa en un mes i s'apleguen fets impensables de cop i volta i el nom de la ciutat surt a la premsa justament per allò que ningú no voldria. Al meu poble aquest drama -ja ho he insinuat altres vegades- el patim sovint. I també ens revoltem, però hi hem hagut de posar pell morta. Esperem que a Olot, amb el nou any, hi hagi sort i la crònica negra deixi de sovintejar. Mentrestant, ens solidaritzem amb tanta gent bona que hi abunda i que és la que compta.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 12-01-2011 Pàgina 16

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/355372-com-a-olot-enlloc.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss